Nr. 13.
15.
septbr.

Auglýsing

um

verzlunar- og siglinga-samning milli konungsríkisins Danmerkur og konungsríkisins Portugals.

Hans hátign, Danmerkur konungur og hans hátign, Portugals konungur hafa gjört með sjer svofelldan verzlunar- og siglinga-samning 20. desbr. f. á.:

Samningur.

Það hefur verið sameiginlegt áhugamál fyrir þeim, hans hátign Danmerkur konungi og hans allratrúustu hátign, Portugals konungi og Algarva, að um bæta og auka verzlunarviðskiptin millum ríkja sinna, og hafa þeir því afráðið að láta nýjan verzlunar- og siglinga-samning koma í stað samnings þess um verzlun milli Danmerkur og Portugals, sem undir ritaður er í Lissabon 26. septbr. 1766, og hafa til þessa kvatt þá umboðsmenn sína:

Hans hátign, Danmerkur konungur herra Otto Ditlev Baron Rosenörn-Lehn, utanríkismála-ráðherra hans hátignar, stórkross dannebrogsorðunnar og dannebrogsmann, stórkross turns- og sverðsorðu Portugals, o. sv. frv., og

Hans hátign, Portugals konungur og Algarva herra Antonio Vicomte da Cunha de Soto Maior, hans hátignar sjerstaklegan sendiherra og umboðinn ráðherra, stórkross kristsorðunnar, kommandör getnaðar-orðunnar af Villa Vicosa, stórkross dannebrogsorðunnar o. sv. frv.,

og eptir að þessir menn höfðu gjört hvor öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reynzt hafa góð og gild að formi, hafa þeir komið sjer saman um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. gr.

Skip hinna tignu semjenda eiga hvor um sig að njóta jafnlega í báðum ríkjunum hinnar sömu meðferðar sem þjóðfáninn nýtur í öllu því, er skip og farm áhrærir.

2. gr.

Hinir tignu semjendur ábyrgjast hvor öðrum, að þegnar þeirra skuli jafnrjettis njóta við þegna þeirrar þjóðar, er beztum kjörum á að sæta, að því er snertir innflutninga, útflutninga og gegnumflutninga og yfir höfuð allt, er að verzlun lýtur, og að því er kemur

Bekjendtgjørelse

Nr. 13.
15de
Septbr.

om

en mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Portugal affluttet Handels- og Skibsfarts-Traktat.

Under 2 de December f. A. er der mellem Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Majestæt Kongen af Portugal blevet affluttet følgende Handels- og Skibsfarts-Traktat:

Traktat.

Hans Majestæt Kongen af Danmark og Hans Allertroeste Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne, have, i lige Grad besjælede af Ønsket om at forbedre og udvide Handelsforbindelserne mellem deres respektive Stater, besluttet at lade en ny Handels- og Skibsfarts-Traktat træde i Stedet for den i Lissabon den 26de September 1766 undertegnede Konvention angaaende Handelen mellem Danmark og Portugal og have til den Ende udnævnt til deres Befuldmægtigede nemlig:

Hans Majestæt Kongen af Danmark Hr. Otto Ditlev Baron Rosenørn-Lehn, Allerhøjstsammes Udenrigsminister, Storkors af Dannebrog og Dannebrogsmand, Storkors af den portugisiske Taarn- og Sværdorden osv. osv. og

Hans Majestæt Kongen af Portugal og Algarverne, Hr. Antonio Vicomte da Cunha de Soto Maior, Allerhøjstsammes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Storkors af Christus-Ordenen, Kommandør af Undfangelsesordenen af Villa Vicosa, Storkors af Dannebrogsordenen osv. osv.

Hvilke, efterat have meddelt hinanden deres Fuldmagter, der ere befundne i god og behørig Form, ere komne overens om følgende Artikler:

Art. 1.

Den Behandling, som det nationale Flag nyder med Hensyn til Alt, hvad der vedrører Skibe eller deres Ladning, tilsikkres gjensidigt de tvende høje kontraherende Parter i de to Kongeriger.

Art. 2.

De høje kontraherende Parter tilsikkre hinanden Behandling som mest begunstigede Nation, saavel med Hensyn til Indførsel, Udførsel, Gjennemførsel og overhovedet Alt, hvad Handelsvirksomhed angaar, som med Hensyn til Skibsfart, Udøvelse af Handel og Industri

Nr. 13. 15. septbr. til siglinga, reksturs verzlunar og iðnaðar og gjalda, er á honum eru. Hafi því einhverri annari þjóð veitt verið eður hún síðar öðlast linun í tolli á innfluttum varningi eða útfluttum eða yfirfærðum eða í skipagjöldum í löndum annars hvors hinna tignu semjenda, eður þar að lútandi hlunnindi, einkaleyfi, frelsi, undanþágur eða undantekningar, þá skulu hinnar þjóðar þegnar þegar í stað öðlast sömu rjettindi endurgjaldslaust.

Undan skildar eru þessari ákvörðun strandsiglingarnar og fiskiveiðarnar; þær skipar hvor þjóðin fyrir um með eignum lögum sínum, svo sem verið hefur; en njóta skulu danskir þegnar í Portugal og portugalskir þegnar í Danmörku góðs af rjettindum, er í lögum þessum veitt eru eða veitt verða þegnum eða borgurum hvers annars lands sem er.

3. gr.

Ákvæði undanfarandi greinar eiga ekki við um sjerstök hlunnindi, sem veitt eru eða veitt kunna verða nágrannaríkjum til þess að greiða fyrir verzlunarviðskiptum á landamærunum; en eiga skal hvor þjóð um sig kost á að njóta góðs af þessum hlunnindum, ef annar hvor hinna tignu semjenda veitir þau öðrum en nágrannaríkjum.

Portugal er áskilinn rjettur til þess að veita Brasilíu einni sjerstaka hagsmuni, og getur Danmörk ekki gjört tilkall til þeirra, þótt hún njóta eigi jafnrjettis við þá þjóð, er beztum kjörum á að sæta. Þó er svo um samið, að Danmörk skuli eiga kost á að njóta góðs af þeim hagsmunum, sem Brasilíu eru veittir, ef Portugal veitir öðrum ríkjum hluttöku í þeim.

4. gr.

Eigi skal goldinn hærri tollur af vínum frá Portugal, er flytjast til Danmerkur beina leið eða um önnur lönd, hver svo sem eru, og án tillits til þess, með hverjum skipum þau flytjast, en af þesskonar afurðum annars lands, er mestra hlunninda nýtur, og ekkert innlent gjald verður á þau lagt, hvorki neyzlutollur eða nokkurt annað gjald til ríkis eða sveitar, nema skipagjöld sje eða hafnartollar.

5. gr.

Ekkert afnáms- eður útflutningsgjald skal greiða hvorki til ríkis, sveitar nje opinberra stofnana af fjármunum eða eignum, er fyrir erfð, útflutning, gjöf eður hverja aðra eignarheimild hverfa úr öðru landinu í hitt.

6. gr.

Ákvæðin hjer að framan eiga aðeins við konungsríkið Danmörk (þar með talið Ísland og Færeyjar) og hið eiginlega konungsríki Portugal (þar með taldar eyjarnar Madeira, Porto Santo og hinar açorisku eyjar).

Ákvæði samnings þessa ná hvorki til hinna vestindisku eyja Dana nje Grænlands, nje hinsvegar til nýlendna Portugals í öðrum heimsálfum. Hinsvegar skulu þegnar hinna tignu semjenda á siglingum til þessara staða og frá þeim njóta jafnlega hinna sömu rjettinda, einkaleyfis, undanþágna, hlunninda og undantekninga, að því er verzlun snertir og tolla, sem veitt eru eða kunna verða þjóð þeirri, er beztra hlunninda nýtur.

og Erlæggelsen af de dertil hørende Afgifter. Saaledes vil enhversomhelst Nedsættelse, Begunstigelse, Privilegium, Frihed, Fritagelse eller Undtagelse, som med Hensyn til Erlæggelsen af Indførsels-, Udførsels- og Gjennemførselstold eller Skibsafgifter paa en af de høie kontraherende Parters Territorium maatte have været tilstaaet eller senere tilstaas en anden Nation, ipso facto og uden Vederlag blive anvendelig paa den anden Parts Undersaatter.

Der gjøres en Undtagelse fra denne Bestemmelse med Hensyn til Kystfarten og det nationale Fiskeri, hvis Ordning vedblivende er undergiven de respektive Landes Love; dog skulle danske Undersaatter i Portugal og portugisiske Undersaatter i Danmark i denne Henseende nyde godt af de Rettigheder, som ved de nævnte Love ere eller blive tilstaaede Undersaatter eller Borgere af ethvert andet Land.

Art. 3.

Bestemmelserne i den foregaaende Artikel kunne ikke paaberaabes med Hensyn til de særegne Indrømmelser, som ere eller i Fremtiden blive tilstaaede Nabostater for at lette Grændsehandelen; men, hvis en af de høje kontraherende Parter tilstaar andre Ikke-Nabostater disse Indrømmelser, skal den anden Part have Adgang til at nyde godt af de samme Begunstigelser.

Der forbeholdes Portugal Ret til at indrømme Brasilien alene særegne Fordele, hvorpaa Danmark ikke vil kunne gjøre Fordring som Følge af dets Ret til at behandles som mest begunstiget Nation. Det er imidlertid vedtaget, at dersom Portugal indrømmer andre Stater Del i de Brasilien tilstaaede Begunstigelser, skal der ogsaa gives Danmark Adgang til at nyde godt af disse Begunstigelser.

Art. 4.

Portugisiske Vine, som indføres direkte til Danmark, ligegyldigt under hvilket Flag, eller igjennem et hvilketsomhelst andet Land, skulle ikke betale højere Told, end der erlægges af lignende Produkter fra en anden mest begunstiget Nation, og der kan ikke paalægges dem nogen indenlandsk Afgift, hverken Konsumtionsafgift eller nogensomhelst anden Slags Stats- eller Kommuneafgift, dog med Undtagelse af Skibsfarts- og Havneafgifter.

Art. 5.

Af Pengeeffekter eller Ejendele, der udføres fra det ene Land til det andet, som Følge af Arv, Udvandring, Gave eller hvilkensomhelst anden Erhvervelsesadkomst, skal der ikke være at udrede nogen Afdrags- eller Udførselsafgift hverken til Stat eller Kommune eller til offentlige Stiftelser.

Art. 6.

Ovenstaaende Bestemmelser angaa kun Kongeriget Danmark (deri indbefattet Island og Færøerne) og det egentlige Kongerige Portugal (deri indbefattet Øerne Madeira, Porto Santo og det açoriske Arkipelag).

De dansk-vestindiske Øer og Grønland paa den ene og de portugisiske oversøiske Kolonier paa den anden Side ere ikke indbefattede under denne Traktats Bestemmelser. Imidlertid skulle de kontraherende Parters Undersaatter med Hensyn til deres Handel og Toldafgift, saavel ved Indgaaende som Udgaaende, henholdsvis der nyde de samme Rettigheder, Privilegier, Fritagelser, Begunstigelser og Undtagelser, som ere eller blive tilstaaede den mest begunstigede Nation.

Nr. 13. 15. septbr.

7. gr.

Þessi samningur öðlast gildi sjö dögum eptir að skipzt hefur verið á fullgildingum hans, og verður í gildi svo lengi sem hvorugt ríkið hefur með tólf mánaða fyrirvara birt það hinu, að það ætli að láta hann úr gildi falla.

8. gr.

Fullgildingum samnings þessa skal skipzt á í Kaupmannahöfn, áður liðnir eru 6 mánuðir og fyrr ef verða má.

Þessu til staðfestingar hafa báðir umboðsmennirnir ritað undir samning þenna og sett þar innsigli sín.

Gefið út í Kaupmannahöfn 20. desember 1887.

(undirr.) **O. D. Rosenørn-Lehn.** (L. S.)

(undirr.) **Vicomte de Soto Maior.** (L. S.)

Þetta gjörist hjermeð öllum kunnugt, og hefur samningur fullgiltur verið og fullgildingum skipzt á hjer í bænum 5. júní þ. á.

Í stjórnarráði Íslands, 15. september 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdal.

Art. 7.

Nærværende Traktat, som skal træde i Kraft syv Dage efter Ratifikationernes Udvexling, vedbliver at være gjældende, saalænge en af Magterne ikke tolv Maaneder forud har for den anden Magt kundgjort sin Hensigt at lade den træde ud af Virksomhed.

Art. 8.

Ratifikationerne af nærværende Traktat skulle udvexles i Kjøbenhavn i Løbet af 6 Maaneder eller tidligere, om ske kan.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Befuldmægtigede underskrevet nærværende Traktat og paatrykt den deres Segl.

Sket i Kjøbenhavn, den 20de December 1887.

(undert.) O. D. Rosenorn-Lehn. (L. S.)

(undert.) Vicomte de Soto Maior. (L. S.)

Hvilket, efterat Traktaten er bleven ratificeret og Ratifikationerne under 5te Juni d. A. ere blevne udvexlede i Kjøbenhavn, herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 15de September 1888.

J. Nellemann.

A. Dybdahl.